

РЕШЕНИЕ

№ 7235

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8562** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 118, ал. 1 и ал. 3 от КСО.

Образувано е след изпращането му по подсъдност с определение от 13.09.2022г. по адм. дело № 188/2022г. по описа на Административен съд – [населено място] по жалба на Е. Б. Г. с ЕГН: [ЕГН], живущ в [населено място], чрез адв. Ч. – АК– Х., срещу Решение № 2153– 20– 72/05. 05.2022г. на Директора на ТП на НОИ [населено място], с което е оставено в сила Разпореждане № 203– 01– 248– 12 / 24.02. 2022г. на ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ – С., с което е разпоредено Е. Г. да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 30.11.2017г. до 31.03.2018 г. в размер на 5 814, 62 лв. главница и 2 284,04 лв. лихва до датата на издаване на разпореждането.

Делото е било изпратено по подсъдност на АССГ, съобразно чл. 133 ал.1 изр.1 от АПК, тъй като жалбоподателят е с постоянен адрес в [населено място].

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено в противоречие с материалния закон. Иска се отмяна на оспореното решение на Директора на ТП на НОИ – С. и оставеното в сила разпореждане за възстановяване на сумата в размер на 5 814, 62 лв. главница и 2 284,04 лв. Претендират се и разноските по производството. В съдебно заседание жалбоподателят и адв. Ч., редовно и своевременно призовани, не се явяват. Представено е писмено становище по същество на спора. Твърди се, че не било налице недобросъвестно получено обезщетение, понеже декларираните данни

били потвърдени с удостоверение, издадено от испанските власти. Отделно от това, не била дължима лихва върху главницата след дата 04.12.2019г.

Ответникът по жалба – Директор на ТП на НОИ – [населено място], редовно и своевременно призован не се представлява в съдебно заседание. От ответника, чрез упълномощен процесуален представител – юрк. Ч. – П., е постъпило писмено становище, с което оспорва депозираната жалба и моли да се отхвърли изцяло като неоснователна. Според ответника, Разпореждане № 203– 01– 248– 12 / 24.02. 2022г. на Ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ – С. е издадено от компетентен орган, за което е представена заповед №1015– 20– 36/09.05.2016г. на Директора на териториалното поделение. Оспореното решение на Директора на ТП на НОИ също е било издадено от компетентен орган. Спазени са били и регламентираните административнопроизводствени правила. Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта. Правилно е приложен материалния закон. Поддържа се, че лицето е недобросъвестно, тъй като е декларирало прекратяване на правоотношение с осигурител в Кралство Испания, което не отговаря на истината– поради неупражняване на труд не е възникнало осигурително правоотношение. От писмените доказателства е установено, че лицето не е упражнявало трудова дейност за осигурителя нито на територията на Кралство Испания, нито на територията на Република България. В това отношение е била приложима нормата на чл.114 ал.1 от КСО, съгласно която недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113. Неоснователни били доводите за недължимост на начислената лихва след 04.12.2019г. С Разпореждане № 203– 01– 248– 11 / 10. 01. 2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл.54 ж, ал.2, т.1 от КСО, е отменено разпореждане №203– 01– 248– 10 / 08. 11. 2019г., тъй като било установено, че полученият доклад на испанските власти за анулирания период на осигурена заетост на лицето, нямал окончателен характер. Сумата, вписана в отмененото разпореждане, е била възстановена на Г. по изрично негово искане. Впоследствие е било получено окончателно решение на испанските власти и съответно е издадено Разпореждане № 203– 01– 248– 12 / 24.02. 2022г. с което е разпоредено Е. Г. да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение за безработица. Със същото правилно е била изчислена дължимата лихва върху главницата. В заключение се иска отхвърляне на жалбата, като се претендира и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Административен съд София– град, в настоящия състав, след преценка на събраните по делото писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с наведените от страните доводи, установи от фактическа страна следното:

С подадено в ТП на НОИ–С. на 07.12.2017г. заявление жалбоподателят Е. Г., живущ в [населено място], е поискал отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ и е декларирал, че трудовото му правоотношение с работодателя/ испанското дружество „С. А. Л.“ –"S. A. L. S. S. A. L. S.", регистрирано на името на български гражданин – Л. С., [дата на раждане] в [населено място] / е прекратено, считано от 30.11.2017г. Към това заявление е било приложено и заявление за удостоверяване на осигурителни периоди от друга държава– членка на ЕС/ Кралство Испания/.

По повод така депозираните от Е. Г. заявления е било изпратено писмо до Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ /ЕРМД/ към ЦУ на НОИ за

удостоверяване на осигурителните периоди и доходи със С. U002 и U004.

С Разпореждане № 203– 01– 248– 1 от 07.12.2017 г., издадено от Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ, на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК е спряно производството по отпускане на парично обезщетение за безработица.

С Разпореждане № 203– 01– 248– 2 от 15.03.2018 г., производството по отпускане на ПОБ е възобновено, а с Разпореждане № 203– 01– 248– 3 от 16.03.2018 г. на Ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ се отпуска ПОБ на Е. Б. Г. за времето от 30.11.2017 г. до 29.05.2018 г. в размер на 70,91 лева дневно.

Същевременно ЦУ на НОИ констатирало завишен брой на изплащани парични обезщетения за безработица, отпускани при прилагане на Регламент /ЕО/ № 883/2004 г., във връзка с което е проведена проверка от Главна дирекция „Национална полиция“ относно извършени задгранични пътувания на лица. В отговор е било получено писмо от 19.04.2018г. на ГД“НП“, заведено с вх. № 4008– 20– 16 от 24.04.2018 г. в ТП на НОИ, според което Е. Б. Г. е напуснал територията на Република България на 08.11.2017 г. през ГКПП – Аерогара С., след което е регистрирано негово влизане на територията на страната на 11. 11.2017 г., отново през ГКПП – Аерогара – С..

На фона на така констатирано разминаване между данните за излизане на лицето от Република България и влизането му обратно, и данните, които първоначално са били удостоверени от компетентните институции на Кралство Испания за периода на осигурена заетост на Г. от 10.11.2017 г. до 29.11.2017 г., с писмо изх. № 4008– 20– 16#2/09.05.2018 г. на ТП на НОИ до дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ /ЕРМД/, е изискана повторна проверка на периода на осигурена заетост от компетентната институция на Испания и потвърждаване на периода на осигурената заетост на лицето.

С Разпореждане № 203– 01– 248– 4/09.05.2018 г. на основание чл. 54 г, ал. 4 от КСО Ръководителят на осигуряването за безработица в ТП на НОИ е спрял производството по изплащане на ПОБ на Г..

С писмо на Главна инспекция по труда, заведено с вх. № 1029 – 20– 811#1/06.07.2018г. в ТП на НОИ, последното е уведомено, че от страна на осигурителя „С. А. Л.“/ S. A. L. S./ не са постъпвали заявления за командироване на 50 български граждани на територията на Република България, за извършване на дейности като „временни работници“, в изпълнение на чл. 12, ал.1 от Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги. Изрично в писмото е посочено, че поради съмнения за сериозни закононарушения в областта на командироването и социалното осигуряване, в това число злоупотреби с осигурителните системи на двете държави от страна на S. A. L. S. е било отправено искане до Инспекцията по труда и социалната сигурност на Кралство Испания за извършване на проверка на горепосоченото дружество.

С писмо на дирекция ЕРМД към ЦУ на НОИ, заведено с вх. № 1030– 20– 749/20.09.2019 г. в ТП на НОИ, е бил получен официален превод и писмо с вх. № 1029– 50– 18166 от 12.09.2019 г. от испанската служба за връзка в [населено място], относно извършена проверка на осигурителя „С. А. Л.“/ S. A. L. S./ Видно от текста на визираното писмо, извършена е била проверка на работници, които са имали договори с посочената фирма. От страна на Инспекция по труда и социалната сигурност на Б., Кралство Испания са изготвени индивидуални доклади, в които се съобщава за анулиране на осигурителните периоди. В съдържащия се към писмото

Анекс I е приложен опис на анулираните UI/SED U002, като е било вписано името на жалбоподателя Е. Б. Г., с анулиран период на осигурена заетост от 10.11.2017 г. до 29.11.2017 г.

С писмо вх. № 1029– 20– 783#5/01.10.2019 г. на ОД на МВР – С. е било изпратено писмо от дирекция „Международно оперативно сътрудничество“– МВР– С., относно проверка и предприети действия спрямо осигурителя „С. А. Л.“/ S. A. L. S./ от страна на компетентните испански власти. В писмо рег. № А– 26254/24.09.2019 г. на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ се посочва, че съгласно информация от испанските власти за фирма S. A. L. S., регистрирана със седалище в Б., на името на българския гражданин Л. Б. С., [дата на раждане] в [населено място], Регионалната инспекция по труда и социалното осигуряване в Б., Кралство Испания е изготвила доклад от 21.08.2019г., в който се подчертава следното: не е имало преместване на работниците, поради това, че преместването се осъществява от испанска фирма, но не се осъществява в българска фирма, нито в работен център на самата фирма и за извършеното преместване не е информиран компетентният орган по труда и социална дейност в България. Посочва се още, че изпълнението на каквато и да е работа Испания не е акредитирано, нито е представена някаква документация, доказваща това. Специално се акцентира на обстоятелството, че анулирането на целия трудов стаж е поради симулиране на трудова дейност, като целта на тази симулация е да се получат обезщетения за безработица в България. Работниците, на които се анулира трудовия стаж от системата за социално осигуряване, са изброени в писмото, като сред тях /под № 17/ фигурира жалбоподателят Е. Г.. Посочва се още, че на жалбоподателят е анулиран осигурителния стаж за периода от 10.11.2017г. до 29.11.2017г.

С Разпореждане № 203– 01– 248– 7/08.11.2019 г. на ръководителя на осигуряването за безработица административното производство е възобновено. След възобновяването от страна длъжностно лице в ТП на НОИ са издадени и следните административни актове: Разпореждане № 203– 01– 248– 8/08.11.2019 г., с което се отменя Разпореждане № 203– 01– 248– 3/16.03.2018 г. за отпускане на ПОБ за периода от 30.11.2017 г. до 29.05.2018 г. в дневен размер 70,91лв.; Разпореждане № 203– 01– 248– 9/08.11.2019 г., с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54ж, ал. 1 във връзка с чл. 10 от КСО; Разпореждане № 203– 01– 248– 10/08.11.2019 г., издадено на основание чл. 54ж, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО.

С Разпореждане № 203– 01– 248– 11 / 10. 01. 2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл.54 ж, ал.2, т.1 от КСО, е отменено Разпореждане №203– 01– 248– 10/ 08. 11. 2019г.,тъй като било установено,че докладът на испанските власти за анулирания период на осигурена заетост на лицето, нямам окончателен характер. Сумата, вписана в отмененото разпореждане, е била възстановена на Г./ видно от приложеното бюджетно платежно нареждане– л.24/ по изрично негово искане. За целта било издадено и нарочно Разпореждане № ВР – 2 – 20– 00705524/20.01.2020г., в което е посочено, че жалбоподателят е внесъл сумата от 6 197, 22 лева, което следва да му се възстанови по декларираната лична банкова сметка.

Впоследствие, с процесното Разпореждане № 203– 01– 248– 12 / 24.02. 2022г. на Ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ – С. е разпоредено Е. Г. да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за

периода от 30.11.2017г. до 31.03.2018 г. в размер на 5 814, 62 лв. главница и 2 284,04 лв. лихва до датата на издаване на разпореждането. Основание за постановяване на това разпореждане станало получено в ТП на НОИ с вх. № 1029– 20– 2110#2/29.11.2021 г. писмо на Дирекция ЕРМД към ЦУ на НОИ, с което е изпратен Доклад с референтен номер Е/09– 002923/21 от 17.11.2021 г. на Инспекция по труда и социалната сигурност на Кралство Испания – Провинциална инспекция по труда и социалната сигурност –Б.,във връзка с проверката на „С. А. Л.“ / S. A. L. S. / с официален превод, съгласно който е налице анулиране на осигурителния период на жалбоподателя Е. Г., с период на осигурена заетост за времето от 10.11.2017 г. до 29.11.2017 г. включително. Според Доклада на испанските власти, на 30.10.2019 г. е обявен акт за нарушение, поради симулиране на трудови– договорни отношения, с цел неправомерно получаване на помощи. Актът е бил потвърден с Решение на началника на Провинциалната инспекция на Б.. Същото решение е обжалвано по административен ред от фирмата пред Главна дирекция по труда– Кралство Испания, но до датата на Доклада по обжалването не е постановено решение. Пак според Доклада, на 01.11.2021 г. S. A. L. S. е подало молба пред Върховния съд на Б., Административно отделение, с което иска анулиране на оспореното решение. Изрично в Доклада като т. 2 е уточнено по отношение на периодите за осигуряване и доходите на отделните работници, че Главната каса на социална сигурност по искане на Инспекцията е предприела анулиране на вписванията към социална сигурност на множество работници, между които /под № 17/фигурира и жалбоподателят Е. Г., за период на осигуряване от 10.11.2017 г. до 29.11.2017 г. Решението за тяхното анулиране е окончателно, както е записано в Доклада на Инспекция по труда и социалната сигурност на Кралство Испания – Провинциална инспекция по труда и социалната сигурност –Б. / находящ се на лист 68 и следващите от адм.д № 188/2022г., по което е приложена част от административната преписка, приета по настоящото дело/.

Към преписката е приложено и писмо вх. № 1029 – 20 – 1900#1/29.11.2019г. от Окръжна прокуратура– С. до Директора на ТП на НОИ в насока, че испанската фирма няма центрове за работа в РБ, както и справка от ОС– ОП– С. относно хода на образувано следствено дело, водено срещу неустановено, към дадения момент на разследването, лице, което при условията на продължавано престъпление е съставило документи с невярно съдържание, чрез които съзнателно е дало възможност на 50 физически лица да получат без правно основание чуждо движимо имущество– парични обезщетения за безработица от фонд „Безработица“ към НОИ в размер на 241 000, 00 лева, като документната измама е в особено големи размери– престъпление по чл. 212 ал.5, вр. ал.2, вр. ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК.

С процесното Разпореждане № 203– 01– 248– 12 / 24.02. 2022г. на ръководителя на осигуряване за безработица в ТП на НОИ, на основание чл. 54ж ал. 3, във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО е разпоредено Е. Б. Г. да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 30.11.2017г. до 31.03.2018 г. в размер на 5 814, 62 лв. главница и 2 284,04 лв. лихва до датата на издаване на разпореждането. Отбелязано е, че лихвите са в размера по чл. 113 от КСО. В разпореждането са изложени доводи, че в ТП на НОИ е получено писмо на дирекция ЕРМД към ЦУ на НОИ, с което е изпратен Доклад, изготвен от Провинциалната инспекция по труда и социалната сигурност на.Б. – Кралство Испания относно осигурителя S. A. L. S., а според доклада решението за анулиране

на вписванията към социалната сигурност на Испания на лицето Е. Г. за периода от 10.11.2017 г. до 29.11.2017 г. е окончателно.

На база визирания Доклад с референтен номер Е/09– 002923/21 от 17.11.2021 г. на Инспекция по труда и социалната сигурност на Кралство Испания – Провинциална инспекция по труда и социалната сигурност –Б., както и на останалите събрани по административната преписка доказателства / в т.ч. данните за задгранични пътувания на лицето, данните по писмо вх. № 1029 – 20– 811#1/06.07.2018г. на Главна инспекция по труда“, тези от писмо вх. № 1029 – 20 – 1900#1/29.11.2019г. от Окръжна прокуратура – С./ се прави извод, че Е. Г. не е упражнявал дейност, съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО при осигурителя S. A. L. S. и не е осигурено лице по смисъла на 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО.

За административния орган лицето е недобросъвестно, защото е декларирано в заявлението си от 07.12.2017г. за отпускане на парично обезщетение за безработица прекратяване на трудово правоотношение с осигурителя, считано от 30.11.2017 г., макар и да не престирило труд за испанската фирма. Поради това с оспореното решение директорът на ТП на НОИ е оставил в сила разпореждането за възстановяване на ПОБ, с което е разпоредено Е. Г. да възстанови недобросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 30.11.2017г. до 31.03.2018 г. в размер на 5 814, 62 лв. главница и 2 284,04 лв. лихва до датата на издаване на разпореждането.

Фактичката обстановка е установена след анализ и на база събраните писмени доказателства.

При така установеното, след като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл.168, ал.1, във връзка с чл.146 от АПК, Съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК– адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и срещу подлежащ на оспорване пред Съда административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно– производствените правила и материално– правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение на Директора на ТП на НОИ и оставеното в сила

Разпореждане на Ръководител на осигуряването за безработица, са издадени от компетентни по материя и териториален обхват органи, в изискуемата писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон, както и в съответствие с целта на закона.

Решението на Директора на ТП на НОИ– [населено място] е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби. В последното са изложени детайлни фактически и правни изводи. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан, с кореспондиращ на мотивите диспозитив.

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 1 КСО, паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на НОИ. По делото е налична Заповед № 1015– 20– 36/09.05.2016 г. /л.19/ на Директора на ТП на НОИ – С., с която е определен Е. Т. – старши експерт по осигуряването в отдел „К.“ да подписва за ТП на НОИ – С. разпореждания по чл. 54ж, ал. 1 от КСО за отпускане, изменение, отказ, спиране, прекратяване и възстановяване на паричните обезщетения за безработица, както и разпореждания по чл. 54ж, ал. 2 и ал. 3 от КСО за възстановяване на неоснователно изплатени ПОБ. Предвид ал. 3 на чл. 54ж КСО, длъжностното лице по ал. 1 издава разпореждане за възстановяване на неоснователно изплатените обезщетения за безработица, при което безспорно разпореждането е издадено от компетентен орган. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа фактически и правни основания.

От писмените доказателства по делото е установено по безспорен начин, че жалбоподателят Е. Г. е получил парично обезщетение за безработица в общ размер на 5 814, 62 лева. Всъщност, спорът по делото е дали паричното обезщетение за безработица е получено от жалбоподателя Е. Г. добросъвестно или недобросъвестно. Защото задължението за връщане възниква единствено в случаите, когато получилият е действал недобросъвестно, тъй като само недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113, съгласно чл. 114, ал. 1 КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО само недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113. Действително, в Кодекса за социално осигуряване липсва легална дефиниция на понятието „недобросъвестност“ при получаване на осигурителните плащания. Същевременно коректни разяснения в тази насока са дадени с Решение № 7080 от 13.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3202/2022 г., VI о.: „Макар да липсва легално определение на понятието „недобросъвестност“ при получаване на осигурителни плащания, то в съдебната практика е установено тълкуването на това понятие в смисъл на получаване на осигурително плащане от лицето, въпреки знанието от негова страна на факти и обстоятелства, които представляват пречка за получаването на това плащане, както и невярното деклариране на релевантни факти и обстоятелства“.

В контекста на изложеното, то в разглеждания казус е обективно невъзможно жалбоподателят Е. Б. Г. да е упражнявал трудова дейност за осигурителя в Кралство Испания до 29.11.2017 г., след като преди тази дата, а именно на 11. 11.2017г., се е завърнал на територията на Република България /през ГКПП – Аерогара С./Тези обстоятелства несъмнено са съзнавани от жалбоподателя Г. и имат пряко отношение към неговата недобросъвестност при получаването на ПОб, след като не е упражнявал трудова дейност като заето лице за декларирания период / до 29.11.2017 г./ в Кралство Испания във фирмата, регистрирана на името на Л. С. от [населено място].

Също така, при подаването на заявлението от 07.12.2017г. за получаване на ПОб с деклариране на обстоятелство за наличие на правоотношение с осигурителя „С. А. Л.“ /"S. A. L. S."/, прекратено на 30.11.2017г., е налице съзнателно невярно деклариране относно действителното фактическото положение, като в подкрепа на този извод безспорно са обсъдените по-горе данни по Доклада с референтен номер Е/09– 002923/21 от 17.11.2021 г. на Инспекция по труда и социалната сигурност на Кралство Испания – Провинциална инспекция по труда и социалната сигурност –Б., справката за задгранични пътувания на жалбоподателя Е. Г., данните по писмо вх. № 1029– 20– 811#1/06.07.2018г. на Главна инспекция по труда“, както и тези от писмо вх. № 1029 – 20 – 1900#1/29.11.2019г. от Окръжна прокуратура – С..

Съгласно чл. 61 от Регламент /ЕО/ № 883/2004 г. - Компетентната институция на държава –членка, чието законодателство поставя придобиването, запазването, възстановяването или продължаването на правото на обезщетения в зависимост или от завършването на периоди на

осигуряване, заетост или самостоятелна заетост зачита, доколкото е необходимо, периодите на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава-членка, като завършени съгласно прилаганото от нея законодателство.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ – физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Наличието на сключен трудов договор, т. е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

Във връзка с гореизложеното, от събраните и неоспорени по делото писмени доказателства, съдържащи данни от извършени проверки от компетентните органи на Кралство Испания и Република България, се доказва по несъмнен начин, че за декларирания период на осигуряване в Кралство Испания, жалбоподателят Е. Б. Г. не е имал качеството на „осигурено лице“ по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на Кодекса за социално осигуряване.

По делото е установено по несъмнен и категоричен начин, че за посочения период на трудова заетост в Кралство Испания жалбоподателят през немалка част от този период фактически е пребивавал на територията на Република България. От писмените доказателства в административната преписка е установено още, че са анулирани осигурителните периоди на множество лица, включително и на жалбоподателя. От приложения по делото Доклад с референтен номер Е/09 – 002923/21 от 17.11.2021 г. е видно, че това анулиране на осигурителния стаж е окончателно решено в Кралство Испания. Освен това, получените от испанските власти данни, сочат как анулирането е поради симулиране на трудова дейност, като целта на тази симулация е да се получат обезщетения за безработица в Република България. Заличаването на данните за извършвана трудова дейност в държавата – членка и резултатите от извършената проверка на Държавен орган –

Инспекция по труда и социалната сигурност– Провинциална инспекция по труда и социалната сигурност на Б., Кралство Испания, получени в официален превод на български език, категорично потвърждават обстоятелството, че жалбоподателят Г. не е упражнявал трудова дейност като заето лице за декларирания от него период – от 10.11.2017 г. до 29.11.2017 г. вкл., в Кралство Испания. Все в тази връзка, от събраните по делото писмени доказателства, включително справките на „Главна инспекция по труда“ и Окръжна прокуратура– С. - от които се установява, че няма уведомление от чуждия работодател за командироване на работници в България и работодателят няма центрове за работа в Република България.

В това отношение по делото е установено по безспорен начин, че жалбоподателят Г. не е полагал труд за испанското дружество /„С. А. Л.“ - "S. A. L. S."/, а след като не е упражнявал трудова дейност, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, за него не е възникнало качеството на „осигурено лице“ по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на Кодекса за социално осигуряване. От друга страна, знанието, че не е престираал труд за работодателя и съответно, че поради това не може да се счита осигурен, обуславя наличието на недобросъвестност още при подаване на заявлението за отпускане на ПОБ, а оттам и при получаването на отпуснатото му обезщетение за безработица. Правно защитими са само трудови и осигурителни права, които реално са възникнали. В разглеждания казус е налице хипотезата на чл. 114, ал. 1 от КСО, защото недължимите осигурителни плащания за ПОБ са получени от Г. недобросъвестно, именно предвид това, че той е знаел, че не е работил за испанската фирма, но въпреки това е подал заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица, позовавайки се на невъзникналото му /поради неупражняване на труд/ осигурително правоотношение.

Следва да се отбележи още и че с Разпореждане № 203– 01– 248– 8/08.11.2019 г. е отменено Разпореждане № 203– 01– 248– 3/16.03.2018 г. за отпускане на ПОБ за периода от 30.11.2017 г. до 29.05.2018 г. в дневен размер 70,91лв. и следователно е отпаднало основанието, на което жалбоподателят е получил парично обезщетение за безработица.

По отношение на лихвата, съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113. А, съгласно чл. 113 от КСО дължимата лихва е законната такава. След като се дължи главница от 5 814,62 лева за недобросъвестно получена сума за ПОБ, на основание чл. 114, ал. 1 от КСО получателят дължи и лихва равна на законната.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че лихва не била дължима след датата 04.12.2019г. В това отношение в Разпореждане № 203– 01– 248– 12/24.02.2022г. на Ръководител на осигуряването за безработица, потвърдено с оспореното Решение на Директора на ТП на НОИ, лихвата е напълно коректно изчислена от датата на неоснователно полученото обезщетение до датата на издаване на разпореждането – т. е. до дата 24.02.2022 г., върху главницата, като така изчисленият размер на лихвата е в размер на 2284, 04 лева.

Въз основа на гореизложеното, оспореното Решение № 2153– 20– 72/05. 05.2022г. на Директора на ТП на НОИ и оставеното в сила Разпореждане № 203– 01– 248– 12 / 24.02. 2022г. на Ръководител на осигуряването за безработица и потвърдителното, са правилни и законосъобразно постановени, а предявената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото настоящият съдебен състав намира, че претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна.

На основание чл. 143 ал.3 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 ал.1 от Закона за правната помощ вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Б. Г. с ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Ч. от АК– Х., срещу Решение № 2153– 20– 72/05. 05.2022г. на Директора на ТП на НОИ – [населено място], с което е оставено в сила Разпореждане № 203– 01– 248– 12 / 24.02. 2022г. на Ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ – С..

ОСЪЖДА Е. Б. Г. с ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – [населено място] сумата 100 (сто) лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14– дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

